

Sửa Sai

Những người tự trọng luôn sợ sai trong tư tưởng, trong lời nói, trong hành động. Dầu vậy, vì hiểu chưa tường, suy xét chưa kĩ, hành động vội vã vẫn bị sai. Được ai chỉ cho mình biết chỗ sai để sửa thì có gì quý bằng.

Sửa sai người khác không khéo là nói đến cái thiếu hiểu biết, cái thiếu tinh tường, cái quan điểm lệch lạc của người, có khi gây thù chuốc oán. Trong văn học Trung Quốc có chuyện Tô Đông Pha sửa thơ Vương An Thạch. Hai câu thơ của Vương An Thạch như vầy:

*Minh nguyệt sơn đầu kiêu
Huỳnh cầu ngọa hoa tâm.*

Nghĩa là:

Trắng sáng nơi đầu núi kêu
Chó vàng nằm trong hoa.

Tô Đông Pha cho là sai, làm sao trắng sáng lại có thể "kêu" và chó vàng làm sao có thể nằm "trong" hoa. Tô Đông Pha sửa:

*Minh nguyệt sơn đầu chiếu
Huỳnh cầu ngọa hoa âm*

Nghĩa là:

Trắng sáng chiếu nơi đầu núi
Chó vàng nằm dưới bóng hoa.

Vương An Thạch sau đó làm quan lớn, đã đổi Tô Đông Pha đến một miền sơn cước. Tại đây, Tô Đông Pha nghe tiếng kêu của một loài chim lạ, hỏi dân địa phương để biết chim đó làm chim gì? Dân địa phương cho biết là chim "minh nguyệt". Tại nơi này, Tô Đông Pha cũng thấy một loại hoa có con sâu nằm trong hoa mà dân địa phương cho biết là sâu "hoàng cầu". Bấy giờ Tô Đông Pha mới hiểu mình cho thơ của Vương An Thạch là sai vì thiếu hiểu biết và Vương An Thạch đã giúp cho Tô Đông Pha biết cái sai của mình bằng cách đổi Tô Đông Pha đến tận chỗ để học biết về chim "minh nguyệt" và sâu "hoàng cầu".

Trong văn học Việt Nam thì có chuyện Cao Bá Quát đọc hai câu đối khắc nơi điện vua Thiệu Trị và lắc đầu có ý chê. Hai câu đối như vầy:

Tử năng thừa phụ nghiệp
Thần khả báo quân ân.

Nghĩa là:

Làm con nên nối nghiệp cha
Làm tôi phải báo ơn vua.

Một hôm, vua Thiệu Trị hỏi Cao Bá Quát về hai câu đối có hay không. Cao Bá Quát đáp: Tồi hảo, tồi hảo, cương thường điên đảo (rất hay, rất hay, nhưng cương thường đảo ngược). Vì trong câu đối chữ "tử" đứng trên chữ "phụ", chữ "thần" đứng trên chữ "quân" như vậy là

“cương thường đảo ngược”. Vua Thiệu Trị mỉm cười: nếu khanh đã chê sai thì sửa lại cho đúng. Cao Bá Quát đã sửa lại, cũng chừng đó chữ nhưng đúng “cương thường”:

Quân ân, thần khả báo

Phụ nghiệp, tử năng thừa.

Trong tôn giáo thì cái sai càng nhận biết để khó sửa. Trong Phật Giáo hai khuynh hướng Thiên, Tịnh trái ngược nhau. Thiên Tông chủ trương **tự lực**, lấy trí tuệ của mình để giải thoát, chỉ coi Phật là vị thầy. Tịnh Tông chủ trương **tha lực** nhờ sức Phật đưa sang bến Tịnh Độ.

Trong Cơ Đốc giáo người ta “sai” về Chúa Giê-su cũng nhiều lắm.

Người ta tin Ngài là một Người, một vĩ nhân, tin Ngài là Đấng tiên tri, là người của Đức Chúa Trời.

Kinh Thánh giúp chúng ta tin đúng về Ngài. Ngài là Đức Chúa Trời.

“Ban đầu có Ngôi Lời (Chúa Giê-su), Ngôi Lời ở cùng Đức Chúa Trời và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời” (Giăng 1:1). Ngài là Đức Chúa Trời trở nên người: “Ngôi Lời đã trở nên xác thịt ở giữa chúng ta, đầy ơn và chân lý, chúng ta đã ngắm xem sự vinh hiển của Ngài, thật như vinh hiển của Con một đến từ nơi Cha” (Giăng 1:14). Ngài đến thế gian với một mục đích duy nhất để cứu loài người ra khỏi tội: “ Đức Chúa Giê-su Christ đã đến trong thế gian để cứu vớt kẻ có tội” (I Ti-mô-thê 1:15). Đức Chúa Giê-su đã đưa ra một phương cách duy nhất để được Ngài “cứu vớt kẻ có tội” ấy là: “Các người hãy ăn năn và tin Tin Lành”. Muốn được Ngài “cứu vớt kẻ có tội” thì ai đó phải nhận biết mình là “kẻ có tội”, phải “ăn năn” tội, là ước mong và quyết định từ bỏ với thái độ không chấp nhận tội lỗi như một người biết mình dơ dáy, sắp tắm rửa thì không chấp nhận sự dơ dáy trên thân hình. Như một người bệnh sắp uống thuốc trị bệnh thì không chấp nhận dây dưa với bệnh tật. Và cuối cùng là “tin Tin Lành”. Tin Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời thành nhân, đã đến thế gian làm Cứu Chúa cho cả nhân loại trong chương trình cứu rỗi loài người của Đức Chúa Trời. Tin Chúa Giê-su đã chịu chết trên thập tự giá là thay tội chúng ta chịu hình phạt của Đức Chúa Trời thế cho chúng ta, như án lệnh Ngài đã định cho mỗi chúng ta: “Linh hồn nào phạm tội thì sẽ chết” (Ê-xê-chi-ên 18:4). Do đó, người tin Ngài làm Cứu Chúa của mình được tha tội, “chẳng còn sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Giê-su Christ” (Rô-ma 8:1). Người tin Ngài làm Cứu Chúa của mình được trở nên con cái Đức Chúa Trời như lời Kinh Thánh dạy: “ Nhưng hễ ai nện Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời là ban cho những kẻ tin danh Ngài” (Giăng 1:12)

Nếu có quý vị nào nghĩ rằng không cần tin Cứu Chúa Giê-su mà vẫn được cứu khỏi hình phạt, mà Đức Chúa Trời đã lên án với tất cả mọi người trong thế gian. Theo lời Kinh Thánh điều này là SAI, cần Sửa Sai. Hãy tin nhận Chúa Giê-su làm Cứu Chúa của mình vì: “ Chẳng có sự cứu rỗi trong Đấng nào khác, vì ở dưới trời chẳng có danh nào khác

ban cho loài người để chúng ta phải nhờ đó mà được cứu.” (Công vụ các sứ đồ 4:12)

Nếu có quý vị nào trong hoàn cảnh cùng khổ đã cầu xin Chúa như một Đấng thiêng liêng quyền phép cứu khổ, phò nguy và được toại nguyện, quyết định tin Chúa tin như vậy là SAI, cần sửa sai.

Nếu có quý vị nào bị bệnh, vái Chúa chữa lành thì xin tin Chúa, và bệnh tật đột nhiên hết, Chúa là Thần Y. tin Ngài như vậy là SAI, cần sửa sai.

Nếu có quý vị nào trót hứa, nếu được Hội Thánh bảo trợ, lo lắng chu đáo mọi sự thì cả nhà quyết định tin Chúa..,tin Chúa để trả ơn. Tin như vậy là SAI, cần sửa sai.

Nếu có quý vị nào được khuyến dụ tin Ngài để được Ngài ban phước, làm ăn phát đạt, gia đình thịnh vượng, tin Ngài như vị Thần Tài. Tin Ngài như vậy là SAI, cần sửa sai.

Chúa Giê-su phán: “Chẳng phải những kẻ nói cùng Ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, thì đều được vào nước Thiên Đàng đâu (được cứu rỗi), nhưng chỉ kẻ làm theo ý muốn Cha Ta trên trời mà thôi (tin đúng)” (Giăng 7:21)

Biết SAI cần SỬA SAI ngay.